

פרק ראשון באחד באדר

דף ב

הלכה א'

קרבנות ציבור באים ממעות

מחצית השקל של שנה זו

קרבנות ציבור היו נקנים ממחציות השקל שהיו גובים מכל ישראל בכל שנה. שבכל שנה כל אחד מישראל מביא מחצית השקל, ונותנים את כל המעות בלשכה שבמקדש. וקונים במעות קרבנות ציבור.

ויש לקנות את הקרבנות מתרומה^א חדשה של שנה זו, ולכן בכל שנה בהגיע ראש חודש ניסן, הפסיקו לקנות קרבנות ממעות שנה שעברה, והחלו לקנות במעות שנה זו. [ובפרק שלישי יתבאר בעזה"י, כיצד היו הגזברים נוטלים את המעות מתוך כל מחציות השקל שהביאו ישראל].

לדברי רבי שמואל בר רב יצחק, עניין זה, שיש להביא בכל שנה מתרומה חדשה באחד בניסן, יש ללומדו מסברא, שכן כך היתה התרומה בפעם הראשונה, באחד בניסן, שנאמר, "וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַיּוֹקֵם הַמְּשֻׁכָּן" (שמות מ"ז), ושנינו על כך בברייתא, ביום שהוקם המשכן, בו ביום נתרמה התרומה.

ובברייתא מבואר, שעניין זה, שיש להביא בכל שנה מתרומה חדשה באחד בניסן, למד מהכתובים, שכן בפרשת מוסף ראש חודש נאמר, "וַיִּנְסְפִיקֵם חָצִי הַהֵיךְ וַיְהִי לְפָר וְשִׁלִּישׁ הַהֵיךְ לְאֵיל וַיְרַבִּיעַת הַהֵיךְ לְכֶבֶשׂ וְזֶאת עֶלְת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה" (במדבר כ"ח י"ד), ללמד, שאין חובה לתרום בכל חודש וחודש, ודי בכך שתורם בחודש אחד לכל השנה, ומגזרה שווה למדו, שהוא חודש ניסן, שכן נאמר בכתוב הזה "לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה" וכן נאמר בענין קידוש החודש "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה" (שמות י"ב ב'), ללמד, שכשם שבכתוב הוא הכוונה לאחד בניסן, כך בכתוב "זאת עלת

---

^א התרומה הנוכרת כאן, אינה הבאת השקלים ללשכה, אלא הפרשת שקלים מתוך אלו שהובאו ללשכה, לצורך קניית קרבנות ציבור.